

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૯૦૭/૧૯૯૨

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જે.એમ. પંચાલ

અને

ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એમ.એચ. કાદરી

=====

શું સ્થાનિક અખબારોના રીપોર્ટર્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી છે?	ના
રીપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	ના
શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	ના

શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલ કોઈ હુકમના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સમાયેલ છે?	ના
શું સિવિલ જજને પરિપત્રિત કરવામાં આવે કે કેમ?	ના

=====

ગુજરાત રાજ્ય

વિરુદ્ધ

ભૂરીયા ઉર્ફે કનૈયાલાલ દલપતરામ

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા-રાજ્ય તરફે શ્રી ડી.પી. જોશી, એ.પી.પી.

સામાવાળા તરફે શ્રી વાય.એસ. લાખાણી.

=====

કોરમ : ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જે.એમ. પંચાલ અને

ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એમ.એચ. કાદરી

ચુકાદાની તારીખ: ૧૦/૦૫/૯૯

મૌખિક ચુકાદો

[ન્યાયમૂર્તિ શ્રી પંચાલ દ્વારા]

સેશન્સ કેસ નં. ૪૯/૯૧ માં વિદ્વાન અધિક સેશન્સ જજ, રાજકોટ દ્વારા તારીખ ૩૦મી જુલાઈ, ૧૯૯૨ ના ચુકાદા અને હુકમથી નાર્કોટિક ડ્રગ્સ એન્ડ સાયકોટ્રોપિક સબસ્ટન્સ એક્ટ, ૧૯૮૫ ની કલમ ૨૦ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુનામાંથી સામાવાળાને નિર્દોષ છોડી મૂકવામાં આવ્યા હતા, જે હુકમ સામે કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૭૮ હેઠળ ગુજરાત રાજ્ય દ્વારા હાલની અપીલ દાખલ કરવામાં આવેલ છે.

૨. શ્રી જી.એચ. સરવૈયા, જેઓ ડી.સી.બી. માં પી.એસ.આઈ. તરીકે ફરજ બજાવતા હતા, તેમને તારીખ ૧૬ જાન્યુઆરી, ૧૯૯૧ ના રોજ અનાર્મ પોલીસ કોન્સ્ટેબલ જગુભા નથુભા પાસેથી માહિતી મળી હતી કે સામાવાળા ચરસનો જથ્થો ધરાવે છે અને વિરાણી હાઈસ્કૂલ, આર.કે. ચોક નજીક જીસીજે-૨૦૭ નંબરની મારુતિ કારમાંથી તેનું વેચાણ કરી રહ્યા છે. સદર માહિતી મળતાં, શ્રી સરવૈયાએ નાર્કોટિક ડ્રગ્સ એન્ડ સાયકોટ્રોપિક સબસ્ટન્સ એક્ટ, ૧૯૮૫ [જે હવે પછી 'સદર એન.ડી.પી.એસ. એક્ટ' તરીકે ઉલ્લેખિત છે] ની કલમ ૪૨ ની પેટા-કલમ (૧) હેઠળ માહિતી લેખિતમાં નોંધી લીધી અને તેની એક નકલ પોતાના ઉપરી અધિકારી એવા ડેપ્યુટી પોલીસ કમિશનર, રાજકોટને મોકલી આપી. ત્યાર બાદ શ્રી સરવૈયાએ ડી.સી.બી. કચેરી ખાતે બે સાક્ષીઓને પંચ તરીકે હાજર રહેવા બોલાવ્યા અને પંચનામાનો પ્રથમ ભાગ તૈયાર કર્યો. ત્યાર

બાદ તેઓ પંચો અને અન્ય પોલીસ કર્મચારીઓ સાથે તે સ્થળે જવા નીકળ્યા જ્યાં સામાવાળા કથિત રીતે ચરસ વેચી રહ્યા હતા. શ્રી સરવૈયા પોતાની સાથે વજનકાંટો પણ લાવ્યા હતા. શ્રી સરવૈયા આશરે ૨૩.૩૦ વાગ્યે વિરાણી હાઈસ્કૂલ નજીક પહોંચ્યા ત્યારે તેમણે સફેદ રંગની મારુતિ કાર જોઈ અને તેથી પોતાની ઓળખ આપીને ડ્રાઈવર સીટ પર બેઠેલા સામાવાળાની પૂછપરછ કરી. શ્રી સરવૈયાએ સામાવાળાને જણાવ્યું કે તેઓ ગેઝેટેડ ઓફિસર અથવા સૌથી નજીકના મેજિસ્ટ્રેટની હાજરીમાં પોતાની ઝડતી કરાવવાનો અધિકાર ધરાવે છે, પરંતુ સામાવાળાએ શ્રી સરવૈયાને પોતાની ઝડતી લેવાની સંમતિ આપી. પંચોની હાજરીમાં સામાવાળાના શરીરની ઝડતી લેતાં કાળા રંગના પદાર્થના નાના ટુકડાઓ ધરાવતી એક પ્લાસ્ટિકની થેલી તેમજ કાળો પદાર્થ ધરાવતી ૨૧ નાની પ્લાસ્ટિકની થેલીઓ મળી આવી હતી. મળેલા પદાર્થને જોતાં અને સૂંઘતાં તે ચરસ હોવાની ઓળખ થઈ હતી. સામાવાળા પાસે ચરસ રાખવા માટે અધિકૃત કરતો પાસ કે પરમિટ રજૂ કરવા જણાવવામાં આવ્યું હતું, પરંતુ સામાવાળા ચરસ રાખવા માટે અધિકૃત કરતો કોઈ દસ્તાવેજ રજૂ કરી શક્યા નહીં. મળેલા ચરસનું વજન ૧૬૦ ગ્રામ થયું હતું. મળેલા ચરસને પોલિથીનની થેલીમાં મૂકવામાં આવ્યું હતું જેને બાદમાં પૂંઠાના ખોખામાં મૂકવામાં આવ્યું હતું. સદર ખોખાને સુતળીથી બાંધવામાં આવ્યું હતું અને પંચ સાક્ષીઓની સહીવાળી કાપલી મૂકીને તેના પર 'પોલીસ સબ ઇન્સ્પેક્ટર, એલ.સી.બી., મધ્ય સૌરાષ્ટ્ર, રાજકોટ જિલ્લો' નું સીલ લગાવવામાં આવ્યું હતું. ૨૧ ખાલી પોલિથીનની નાની થેલીઓ પણ અન્ય એક પૂંઠાના ખોખામાં મૂકવામાં આવી હતી અને ઉપર જણાવ્યા મુજબ સીલ કરવામાં

આવી હતી. સામાવાળાની તારીખ ૧૭ જાન્યુઆરી, ૧૯૯૧ ના રોજ રાત્રે આશરે ૧.૩૦ વાગ્યે ધરપકડ કરવામાં આવી હતી. ત્યાર બાદ પંચનામાનો બીજો ભાગ પૂર્ણ કરવામાં આવ્યો હતો અને રોજકામ તૈયાર કરવામાં આવ્યું હતું જેમાં સામાવાળાની સહી પણ મેળવવામાં આવી હતી. શ્રી સરવૈયાએ ફોરવર્ડિંગ પત્ર તૈયાર કર્યો અને પોલીસ કોન્સ્ટેબલ શ્રી ડી.આર. પંડિત મારફતે સામાવાળા સાથે સીલબંધ મુદ્દામાલ 'સી' ડિવિઝન પોલીસ સ્ટેશનના ઇન્ચાર્જ અધિકારીને મોકલી આપ્યો. 'સી' ડિવિઝન પોલીસ સ્ટેશનના ઇન્ચાર્જ અધિકારીએ શ્રી સરવૈયાની એફ.આઈ.આર. નોંધી અને નમૂનાઓ પર પોતાનું સીલ લગાવ્યા પછી, શ્રી સરવૈયાને નમૂનાઓ ફોરેન્સિક સાયન્સ લેબોરેટરીમાં મોકલવા માટે પરત કર્યા. શ્રી સરવૈયાએ જમ કરેલો મુદ્દામાલ વિશ્લેષણ માટે ફોરેન્સિક સાયન્સ લેબોરેટરીમાં મોકલી આપ્યો. ફોરેન્સિક સાયન્સ લેબોરેટરી તરફથી મળેલા અહેવાલમાં જણાવાયું હતું કે મોકલવામાં આવેલ અને વિશ્લેષણ કરાયેલ પદાર્થ ચરસ હતો. તપાસ પૂર્ણ થતાં, સામાવાળા સામે એન.ડી.પી.એસ. એક્ટની કલમ ૨૦ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે ચાર્જશીટ દાખલ કરવામાં આવી હતી. એન.ડી.પી.એસ. એક્ટની કલમ ૨૦ હેઠળનો શિક્ષાપાત્ર ગુનો માત્ર સ્પેશિયલ કોર્ટ દ્વારા જ ટ્રાયેબલ હોવાથી, કેસ ટ્રાયલ માટે ડિસ્ટ્રિક્ટ કોર્ટ, રાજકોટ ખાતે કમિટ કરવામાં આવ્યો હતો. વિદ્વાન અધિક સેશન્સ જજ, રાજકોટ, જેમને કેસ સોંપવામાં આવ્યો હતો, તેમણે સામાવાળા સામે એન.ડી.પી.એસ. એક્ટની કલમ ૨૦ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે આંક ૧ થી તહોમતનામું ઘડ્યું હતું. તહોમતનામું સામાવાળાને વાંચી સંભળાવવામાં આવ્યું અને સમજાવવામાં

આવ્યું, જેમણે ગુનાનો ઇનકાર કર્યો હતો અને કેસ ચલાવવાની માંગણી કરી હતી. તેથી ફરિયાદપક્ષે (૧) મનસુખભાઈ અમરસિંહભાઈ કાનાણી, પી.ડબલ્યુ. ૧ આંક ૬, (૨) હરિસિંહ પ્રેમજીભાઈ, પી.ડબલ્યુ. ૨ આંક ૯, (૩) વિજેન્દ્રપ્રસાદ રાજરામ પંડિત, પી.ડબલ્યુ. ૩ આંક ૧૦, (૪) સોમાભાઈ લાખાભાઈ, પી.ડબલ્યુ. ૪ આંક ૧૧, અને (૫) જી.એચ. સરવૈયા, પી.ડબલ્યુ. ૫ આંક ૧૫ ની તપાસ કરી હતી. ફરિયાદપક્ષે સામાવાળા સામે ગુનો સાબિત કરવા માટે દસ્તાવેજી પુરાવા પણ રજૂ કર્યા હતા, જેવા કે આંક ૭ પર સામાવાળાના શરીરની ઝડતીનું પંચનામું, સામાવાળા અને જમ મુદ્દામાલ રજૂ કર્યા બાદ 'સી' ડિવિઝન પોલીસ સ્ટેશન, રાજકોટના ઇન્ચાર્જ અધિકારી દ્વારા તૈયાર કરાયેલ રિપોર્ટ આંક ૧૨, પી.એસ.આઈ. ડી.સી.બી., રાજકોટ શહેર શ્રી જી.એચ. સરવૈયા દ્વારા 'સી' ડિવિઝન પોલીસ સ્ટેશનના ઇન્ચાર્જ અધિકારીને કરાયેલ રિપોર્ટ આંક ૧૩, 'સી' ડિવિઝન પોલીસ સ્ટેશનના ઇન્ચાર્જ અધિકારી દ્વારા પી.એસ.આઈ. ડી.સી.બી. બ્રાન્ચ, રાજકોટ શહેરને કરાયેલ રિપોર્ટ આંક ૧૪, શ્રી જી.એચ. સરવૈયા દ્વારા દાખલ કરાયેલ ફરિયાદ આંક ૧૬, સદર અધિનિયમની કલમ ૪૨(૧) હેઠળ શ્રી સરવૈયા દ્વારા લેખિતમાં નોંધાયેલી માહિતી આંક ૧૮, તાત્કાલિક ઉપરી અધિકારીને કરાયેલ રિપોર્ટ આંક ૨૦, ફોરેન્સિક સાયન્સ લેબોરેટરી તરફથી મળેલ રિપોર્ટ આંક ૨૪ વગેરે. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓનો પુરાવો નોંધવાનું પૂર્ણ થયા બાદ, વિદ્વાન અધિક સેશન્સ જજે સામાવાળાને કેસ પર સામાન્ય રીતે પ્રશ્નો પૂછ્યા અને કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ તેમનું નિવેદન નોંધ્યું.

પોતાના વિશેષ નિવેદનમાં સામાવાળાએ ફરિયાદપક્ષની હકીકતનો ઇનકાર કર્યો હતો. જોકે, સામાવાળા તરફથી બચાવમાં કોઈ પુરાવો રજૂ કરવામાં આવ્યો ન હતો.

૩. પુરાવાનું મૂલ્યાંકન કરતાં વિદ્વાન જજે ઠરાવ્યું હતું કે સામાવાળા તારીખ ૧૬ જાન્યુઆરી, ૧૯૯૧ ના રોજ સદર એન.ડી.પી.એસ. એક્ટની જોગવાઈઓની વિરુદ્ધમાં ચરસનો કબજો ધરાવતા હતા તે બાબત ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સાબિત થઈ નથી અને તેથી વિદ્વાન જજે વાદગ્રસ્ત ચુકાદા દ્વારા સામાવાળાને નિર્દોષ છોડી મૂક્યા હતા, જેનાથી ઉપસ્થિત થઈને હાલની અપીલ દાખલ કરવામાં આવેલ છે.

૪. અપીલકર્તા તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી ડી.પી. જોશીએ રજૂઆત કરી હતી કે તપાસ કરનાર અમલદાર તેમજ સામાવાળાના શરીરની ઝડતી લેતી વખતે હાજર રહેલા અન્ય પોલીસ કર્મચારીઓના પુરાવાથી સામાવાળા પાસેથી ચરસની રિકવરી સંપૂર્ણપણે સાબિત થાય છે અને સામાવાળા પાસે ચરસ રાખવા માટે અધિકૃત કરતો કોઈ પાસ કે પરમિટ ન હોવાથી, સામાવાળાને સદર એન.ડી.પી.એસ. એક્ટની કલમ ૨૦ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે દોષિત ઠેરવવા જોઈતા હતા. વિદ્વાન વકીલે ભારપૂર્વક જણાવ્યું કે પંચ સાક્ષીઓ પાસે કોઈ વીટો પાવર નથી અને માત્ર તેઓ ફિતૂર થઈ ગયા હોવાના કારણસર તારીખ ૧૬ જાન્યુઆરી, ૧૯૯૧ ના રોજ સામાવાળા પાસેથી ચરસ મળવાની હકીકતને વિદ્વાન જજે અવિશ્વસનીય ગણવી જોઈતી ન હતી. એવો દાવો કરવામાં આવ્યો

હતો કે તપાસ કરનાર અમલદાર દ્વારા સદર એન.ડી.પી.એસ. એક્ટની કલમ ૪૨, ૫૦, ૫૫ ની જોગવાઈઓનું પાલન કરવામાં આવ્યું હતું અને સામાવાળા સદર એન.ડી.પી.એસ. એક્ટની જોગવાઈઓની વિરુદ્ધમાં ચરસનો કબજો ધરાવતા મળી આવ્યા હોવાથી અપીલ મંજૂર થવી જોઈએ.

૫. સામાવાળા તરફથી ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલ શ્રી વાય.એસ. લાખાણીએ રજૂઆત કરી હતી કે સામાવાળા પાસેથી જે પદાર્થ જપ્ત કરવામાં આવ્યો હતો તે ૪ પદાર્થ ફોરેન્સિક સાયન્સ લેબોરેટરીમાં વિશ્લેષણ માટે મોકલવામાં આવ્યો હતો તે બાબત ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સાબિત કરવામાં આવી નથી અને તેથી હાલની અપીલમાં અદાલતે સુસ્થાપિત નિર્દોષ છુટકારાના હુકમમાં દખલગીરી કરવી જોઈએ નહીં. એ બાબત પર ભાર મૂકવામાં આવ્યો હતો કે પંચનામાની વિગતો અને એફ.એસ.એલ. ના અહેવાલ વચ્ચે સ્પષ્ટ જણાઈ આવતી મોટી વિસંગતતાઓને ધ્યાને લેતાં, રાજ્ય સરકાર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી નિર્દોષ છુટકારા સામેની અપીલ રદ થવી જોઈએ. સામાવાળા વતી એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે પંચનામાની વિગતો અને એફ.એસ.એલ. ના અહેવાલ વચ્ચેની વિસંગતતાઓને ધ્યાને લેતાં, કેસમાં તપાસાયેલા પોલીસ અમલદારોના પુરાવાને સમર્થન મેળવવાનો વિદ્વાન જજનો નિર્ણય યોગ્ય હતો અને પોલીસ અમલદારોના પુરાવાને સ્વતંત્ર પંચ સાક્ષીઓના પુરાવાનું કોઈ સમર્થન મળતું ન હોવાથી સામાવાળાનો નિર્દોષ છુટકારો અદાલત દ્વારા કાયમ રાખવો જોઈએ.

૬. પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલશ્રીઓ દ્વારા અમને રેકૉર્ડ પરના સમગ્ર પુરાવા વંચાવવામાં આવ્યા છે. એ વાત સાચી છે કે માત્ર પંચ સાક્ષીઓ ફિતૂર થઈ ગયા હોવાના કારણસર, તે હકીકત પોતાનામાં જ ફરિયાદપક્ષના કેસને અવિશ્વસનીય ગણવાનો આધાર બની શકે નહીં, જો કેસમાં તપાસાયેલા પોલીસ અમલદારોનો પુરાવો અન્યથા વિશ્વાસપાત્ર જણાય. દરોડાનું આયોજન કરનાર શ્રી સરવૈયા અને અન્ય પોલીસ અમલદારોના પુરાવા પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે ફરિયાદપક્ષની હકીકત એવી છે કે તારીખ ૧૬ જાન્યુઆરી, ૧૯૯૧ ના રોજ સામાવાળાના શરીરની ઝડતી લેતાં એન.ડી.પી.એસ. એક્ટની જોગવાઈઓની વિરુદ્ધમાં ૧૬૦ ગ્રામ ચરસ મળી આવ્યું હતું. આંક ૭ પર કેસના રેકૉર્ડ પર રહેલા પંચનામામાં ખાસ ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે કે સામાવાળાના શરીરની ઝડતી લેતાં કાળા રંગના નાના ટુકડાઓ ધરાવતી એક પ્લાસ્ટિકની થેલી તેમજ કાળો પદાર્થ ધરાવતી ૨૧ નાની પોલિથીન થેલીઓ મળી આવી હતી અને થેલીઓ ખાલી કર્યા બાદ મળેલો પદાર્થ જોતાં અને સૂંઘતાં ચરસ હોવાની ખાતરી થઈ હતી. પંચનામામાં વધુમાં ઉલ્લેખ છે કે મળેલા પદાર્થને વજનકાંટાની મદદથી તોલવામાં આવ્યો હતો અને તેનું વજન ૧૬૦ ગ્રામ હતું. શ્રી સરવૈયાનો પુરાવો અન્ય પોલીસ અમલદારોના પુરાવા સાથે વાંચતાં સ્પષ્ટ થાય છે કે મળેલું ચરસ પોલિથીનની થેલીમાં મૂકવામાં આવ્યું હતું, જેને બદલામાં પૂંઠાના ખોખામાં મૂકવામાં આવ્યું હતું અને ત્યાર બાદ સદર ખોખું સીલ કરવામાં આવ્યું હતું. રેકૉર્ડ પરનો પુરાવો એ પણ દર્શાવે છે કે જેમાંથી કાળો પદાર્થ મળ્યો હતો તે ખાલી નાની પોલિથીન થેલીઓ પણ પૂંઠાના ખોખામાં રાખવામાં આવી હતી અને સદર

ખોખું પણ પંચોની હાજરીમાં સીલ કરવામાં આવ્યું હતું. ફરિયાદપક્ષની સ્પષ્ટ હકીકત છે કે સીલ કરેલી વસ્તુઓ વિશ્લેષણ માટે એફ.એસ.એલ. માં મોકલવામાં આવી હતી. જોકે, આંક ૨૪ પર કેસના રેકૉર્ડ પર રહેલો એફ.એસ.એલ. નો અહેવાલ દર્શાવે છે કે લેબોરેટરીને પૂંઠાના ખોખાનું માત્ર એક જ પેકેટ મળ્યું હતું. તે પેકેટમાં વાદળી રંગની પ્લાસ્ટિકની થેલી હતી અને પ્લાસ્ટિકની થેલીમાં ભૂખરા-કાળા રંગના રેઝિનસ પદાર્થના ૨૫ ટુકડા હતા, જેનું વજન ૭૨.૨૪૭ કિલોગ્રામ હતું તેમજ 'એ' અને 'બી' માર્કવાળી બે નાની પારદર્શક પ્લાસ્ટિક થેલીઓ હતી જેમાં ચરસ કહેવાતા ભૂખરા કાળા દાણાદાર કણો હતા જેનું વજન અનુક્રમે ૪૪.૦૩૭ અને ૨૦.૬૦૨ [ગ્રામ] હતું. પેકેટમાં સીલની નીચે એક કાગળની કાપલી પણ હતી જેના પર પી.એસ.આઈ. ડી.સી.બી. રાજકોટની હાજરીમાં (૧) મનસુખભાઈ અમરશીભાઈ, (૨) એચ.પી. ડોડિયાની સહીઓ હતી. ભૂખરા કાળા રેઝિનસ પદાર્થના ૨૫ ટુકડાઓનું વજન વિશ્લેષકના અહેવાલમાં ૭૨.૨૪૭ કિલોગ્રામ કેમ દર્શાવવામાં આવ્યું છે તેની કોઈ સમજૂતી ફરિયાદપક્ષ દ્વારા આપવામાં આવી નથી. દલીલ ખાતર જો એમ પણ માની લેવામાં આવે કે તેમાં કોઈ ભૂલ હતી અને વજન ૭૨.૨૪૭ મિલીગ્રામ વાંચવું જોઈએ, તો પણ પેકેટમાં ચરસ કહેવાતા નાના દાણાદાર કાળાશ પડતા ભૂખરા કણો ધરાવતી અનુક્રમે ૪૪.૦૩૭ અને ૨૦.૬૦૨ વજનવાળી 'એ' અને 'બી' માર્ક કરેલી બે નાની પારદર્શક પ્લાસ્ટિક થેલીઓ કેવી રીતે મળી આવી તે ફરિયાદપક્ષ સમજાવી શક્યું નથી. ફરિયાદપક્ષની એવી કોઈ હકીકત નથી કે પૂંઠાના ખોખામાં પ્લાસ્ટિકની થેલી હતી

જેમાં ભૂખરા કાળા રેઝિનસ પદાર્થના રપ ટુકડાઓ તેમજ 'એ' અને 'બી' માર્કવાળી બે નાની પારદર્શક પ્લાસ્ટિક થેલીઓ હતી. પંચનામામાં એવો પણ કોઈ ઉલ્લેખ નથી કે પૂંઠાના ખોખામાં રપ ટુકડા ધરાવતી પ્લાસ્ટિકની થેલી અને 'એ' અને 'બી' માર્કવાળી બે નાની પારદર્શક પ્લાસ્ટિક થેલીઓ મૂકીને સીલ કરવામાં આવી હતી. તદુપરાંત, વિશ્લેષકને મળેલા ચરસનું કુલ વજન આશરે ૧૩૬.૮૮૬ ગ્રામ થાય છે અને ફરિયાદપક્ષ દ્વારા દાવો કરાયા મુજબ ૧૬૦ ગ્રામ થતું નથી. આવા સંજોગોમાં, અમારો એવો મત છે કે સામાવાળા પાસેથી જે પદાર્થ જપ્ત કરવામાં આવ્યો હતો તે જ પદાર્થ ફોરેન્સિક સાયન્સ લેબોરેટરીમાં વિશ્લેષણ માટે મોકલવામાં આવ્યો હતો તે બાબત સંતોષકારક રીતે સાબિત કરવામાં ફરિયાદપક્ષ નિષ્ફળ ગયું છે. કેસની હકીકતો અને સંજોગોને ધ્યાને લેતાં, અમારો એવો મત છે કે પોલીસ અમલદારોના પુરાવાને સમર્થન મેળવવાનો વિદ્વાન જજનો અભિગમ વાજબી હતો. એ નોંધવું સુસંગત છે કે કેસમાં તપાસાયેલા બંને પંચોએ તારીખ ૧૬ જાન્યુઆરી, ૧૯૯૧ ના રોજ સામાવાળા પાસેથી ચરસ મળવા અંગે ફરિયાદપક્ષની હકીકતને સમર્થન આપ્યું નથી. અમે જણાવી શકીએ કે પંચનામું, જે પંચો દ્વારા જોયેલી અને સાંભળેલી બાબતોનો સમકાલીન રેકૉર્ડ છે, તે ફોરેન્સિક સાયન્સ લેબોરેટરીના અહેવાલની વિગતો કરતાં તદ્દન વિપરીત છે. તેથી વિદ્વાન જજે સામાવાળાને શંકાનો લાભ આપ્યો તે તદ્દન વાજબી હતું.

૭. આ એક નિર્દોષ છુટકારા સામેની અપીલ છે જેમાં અદાલત નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમમાં સામાન્ય રીતે હસ્તક્ષેપ કરતી નથી. ફરિયાદપક્ષના

કેસની નબળાઈઓ મૂળ સુધી જાય છે અને ફરિયાદપક્ષના કેસ પર મોટો ફટકો મારે છે. આવા કેસમાં, નિર્દોષ છોડી મૂકવાનો હુકમ રદ કરવો સલામત ગણાશે નહીં, ખાસ કરીને જ્યારે પુરાવાએ વિદ્વાન જજનો વિશ્વાસ સંપાદિત કર્યો ન હોય, જેમને સાક્ષીઓનું વર્તન અને મુખભાવ નિહાળવાની તક મળી હતી. અમે વિદ્વાન જજે વ્યક્ત કરેલા અભિપ્રાય સાથે સામાન્ય રીતે સંમત હોવાથી, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવાનો પુનરોચ્ચાર કરવો કે વિદ્વાન જજે નિર્દોષ છુટકારા માટે આપેલા કારણો ફરીથી જણાવવા જરૂરી માનતા નથી અને અમારા મતે, વિદ્વાન જજે લીધેલા દ્રષ્ટિકોણ સાથે સામાન્ય સંમતિ દર્શાવવી એ કેસની હકીકતોમાં પૂરતી ગણાશે. સર્વોચ્ચ અદાલતે (૧) ગિરિજા નંદિની દેવી અને અન્ય વિરુદ્ધ બિજેન્દ્ર નારાયણ ચૌધરી, એ.આઈ.આર. ૧૯૬૭ એસ.સી. ૧૧૨૪ અને (૨) કર્ણાટક રાજ્ય વિરુદ્ધ હેમા રેડ્ડી અને અન્ય, એ.આઈ.આર. ૧૯૮૧ એસ.સી. ૧૪૧૭ ના કેસોમાં આપેલા નિર્ણયોને ધ્યાને લેતાં આ સ્થિતિ છે. પુરાવાના એકંદર મૂલ્યાંકન પર, અમે સંતુષ્ટ છીએ કે સામાવાળાને નિર્દોષ છોડી મૂકવા માટે વિદ્વાન જજે આપેલા કારણોમાં કોઈ ખામી નથી. વિદ્વાન જજે સામાવાળાને નિર્દોષ છોડી મૂકવા માટે સચોટ અને ખાતરીપૂર્વકના કારણો આપ્યા છે એટલું કહેવું પૂરતું છે. વિદ્વાન અધિક પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર વિદ્વાન જજે લીધેલા દ્રષ્ટિકોણથી વિપરીત દ્રષ્ટિકોણ લેવા માટે અમને સહમત કરવામાં નિષ્ફળ ગયા છે અને તેથી આ અપીલ રદ થવાને પાત્ર છે.

ઉપરોક્ત કારણોસર, અમને અપીલમાં કોઈ તથ્ય જણાતું નથી. તેથી

અપીલ નિષ્ફળ જાય છે અને રદ કરવામાં આવે છે. વાદગ્રસ્ત ચુકાદામાં વિદ્વાન જજ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્દેશો અનુસાર મુદ્દામાલની વસ્તુઓનો નિકાલ કરવો.

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.